

lem, der nu repræsenterer Viborgkredsens (Klein), var Ordfører, og han udtaler Sp. 1331 følgende: „Resultatet af disse Fejl og Uordener er det — jeg maa bemærke, at jeg ikke siger andet, end hvad jeg tror ikke kan modsiges — at det for Øjeblikket er aldeles uklart og tvivlsomt, om Jensen virkelig har faaet flere Stemmer end Hage, eller om det omvendte er Tilfældet“. Han fører til Sp. 1333: „Men, som jeg før bemærkede, det, der navnlig for mig har været endeligt afgørende, er den Betragtning, at man netop i Spørgsmaal af den Natur, som det her foreliggende skal se at holde sig til de Regler, som man tidligere har fulgt her i Tinget. Da der i Begyndelsen fremkom Valgspørgsmaal i Folketinget til Afgørelse, var det ikke saa underligt, at man ikke var paa det rene med, hvilke Principper man skulde følge, men man blev dog snart enig om, at man ikke vilde forkaste et Valg blot paa Grund af en Formfejl. Naar det altsaa oplystes, at de Mangler, der havde været til Stede, ikke vare af den Bestaaffenhed, at de kunde faa nogen Indflydelse paa Sagens Realitet, naar det var klart, at det paagældende Medlem, der var erklæret for valgt, og som maatte anses for valgt, selv om man ganske lod ude af Betragtningen de Følger, som kunde flyde af, at man vilde lægge et andet Indhold i de Valgakter, hvori Fejlen havde fundet Sted, mente man, at Valget burde stadfæstes; men omvendt har man hidtil statureret den Regel, at naar det var oplyst, at der ved en Valghandling var begaaet Fejl, som vare af den Bestaaffenhed, at det maatte anses for tvivlsomt, om Valget ikke havde faaet et andet Udfald, hvis disse Fejl ikke vare begaaede, eller naar Fejlene vare af den Bestaaffenhed, at de gjorde det tvivlsomt om ikke det stedfundne Valgs Udfald var et andet, end det var opgivet at have været, har man her i Tinget sagt: Her foreligger ikke Sikkerhed for, at den, og den er bleven valgt, og det vilde da være at gøre Uret, ikke blot mod den anden Kandidat — thi det er et underordnet Spørgsmaal, — men imod den mulige Flerhed af Valgerne, om man vilde godkende dette Valg.“ Der er en Række af Tilfælde senere. Jeg skal i alt Fald ikke for Øjeblikket opholde Tinget dermed. — det er jo muligt, at der senere kan blive Lejlighed til at komme nærmere ind derpaa — men jeg skal dog anføre et enkelt, fordi det forekommer mig, at det var fra den paagældende Betænkning, at det ærede Medlem for Aarhus vilde finde Bevis for sin Opfattelse af, hvad der var Folketingets Praksis. Det, jeg siger til, er en Betænkning i Tidenden for 1883—84,

Till. B. Sp. 1846 ff. angaaende et Valg paa Frederiksborg — Udvalgets Flerthal bestod af Alberti, Hansen-Siir, Hørup og N. S. Larsen — og der siges der: „Spørges der nu, hvilken Indflydelse de fra den lovbefalede Ordning stedfundne Afvigelser kunne antages at have øvet paa Valgets Udfald, maa først i Almindelighed bemærkes, at det ikke gaar an at opstille den ubetingede Fordring, at en lovstridig Fremgangsmaade skal anses for at være uden Betydning for selve Valget, medmindre det positivt kan oplyses, hvorvidt den har ændret dets Udfald. For ikke at tale om, at det i flere Tilfælde vil være en retlig Umulighed at føre Bevis for de fattigste Virkninger af en Tilfidsættelse af Lovens Forrifter, ser den nævnte Fordring ganske bort fra Folks naturlige Ulyst til at udsætte sig for Møttemøder og Tidsspilde m. v. i Anledning af Klagemaal, og den deraf følgende Vanstuelighed ved at tilvejebringe Bevismateriale, selv hvor saadant ikke i sig selv er umuligt. Folketinget har da heller aldrig vedkendt sig et Synspunkt for Afgørelsen af Valgklager, der vilde gøre Opretholdelsen af Valgresultater, som maaste udelukkende skyldes Misligheder, til en lige saa naturlig som almindelig Praksis. Tværtimod tør det siges at være faaet fast, at Afgørelsen maa træffes i Kraft af et rimeligt Skøn over alt Foreliggende.“ Dette Valg blev indstillet til Forkastelse. Et Par andre Tilfælde, hvor Tingets Praksis har lagt sig for Dagen, er de to Tilfælde, som den ærede Ordfører omtalte, nemlig Valgene i Aalborg og i Aarhus. Jeg tror rigtignok, at hvis Mindretallet vil hævde, at Tingets Praksis gaar imod Forkastelsen af det foreliggende Valg, maa Mindretallet paa en ganske anderledes skyldtgørende Maade, end det hidtil har gjort enten i Betænkningen eller i Udtalelserne i Sagen i Dag komme frem med, hvad det er, det støtter sin Aaastand paa om denne Praksis. Det skal da nok vise sig, at der slet ingen Praksis er i denne Retning, men at Folketingets Praksis netop ene og alene gaar ud paa det, jeg her har fremhævet.

Saa er der det Spørgsmaal tilbage, om det da ikke er oplyst og godtgjort, at den Overtrædelse af Valgloven, her har fundet Sted, ikke har haft nogen Følge, om det ikke maa siges at være oplyst og godtgjort, at Valget vilde være faldet saaledes ud, som det er, selv om Fejlen ikke var slet. Her paaberaabte det ærede Medlem for Aarhus sig jo, ligesom Slutningen af Mindretallets Betænkning, nogle saakaldte Politirapporter, og det ærede Medlem for